

Dovedire amanuntita a LUCIFERISMULUI ANTIHRISTIC continut in CULTUL
MASONERIE

Înaltpreasfințitul Mitropolit Serafim al Pireului a trimis o scrisoare deschisă către Consiliul Suprem de gradul 33 al "Marii Loje Masonice a Greciei". Scrisoarea are următorul conținut:

Domnilor,

”Instalarea noilor conducători ai Colonadei (Porticului) Supreme al ”celor patru încununați”, cu nr. 5, duminică, 4 noiembrie 2012, la ora 12:07.

Sâmbătă, 3 noiembrie 2012, a avut loc, la sediul Consiliului Suprem de gradul 33 pentru Grecia, în prezența Marelui Comandor Suprem și Atotputernic, fratele Rafail de Sigura, instalarea noilor conducători ai Colonadei (Porticului) Supreme al ”celor patru încununați”, cu numărul 5, care funcționează după tipicul lui Heredom.

În Templul mason arhiplin au fost prezenți frați din toate colonadele din Atena, de tip scoțian, precum și oaspeți de la Consiliile Supreme din Cipru și din Anglia.

Noul Conducător Preaînțelept, după întronizarea lui, a efectuat – asistat de Consiliul cavalerilor lui – o inițiere exemplară în gradul 18, conform ceremonialului principelui Rodostavros de Heredom.

Seara, în afară de emoția deosebită a tuturor celor prezenți, a avut două caracteristici unice: pe de o parte inițierea unui membru marcant al clerului grec și pe de alta desfășurarea respectivului ceremonial după tipicul inițierii rodostavrice pentru prima dată în Grecia continentală, de la instaurarea Consiliului Suprem al Greciei, în anul 1872.”

În urma aducerii la cunoștință de mai sus, a cărei veridicitate despre *inițierea unui membru marcant al clerului grec* o contestăm, și în pofida încercării neiscusite de a produce confuzie și a infirma sensul anunțului inițial și pentru că în mod constant tactica Lojei este de a revendica ca fiind ale ei personalități ale vieții bisericești, după ce au murit, când nu mai pot să contrazică cele spuse despre ele, pentru promovarea intereselor ei (ale Lojei masonice), Vă chemăm, în calitate de organism suprem de conducere al masoneriei din Grecia să faceți cunoscute datele *membrului marcant al clerului grec* (n.tr. – adică identitatea acestuia), pentru că altfel insultați evident Biserica Sobornicească Ortodoxă din Grecia, propagând minciuni la adresa ei, devreme ce Biserica Sobornicească Ortodoxă a condamnat Masoneria

printr-o hotărâre a Sfântului Sinod al Ierarhiei Bisericii Greciei, în anul 1933, hotărâre care cuprinde următoarele:

”Ierarhia Bisericii Greciei ... procedând la cercetarea Masonierii, a acestei organizații internaționale secrete ... a ajuns în mod unanim la următoarele ... concluzii: Masoneria nu este doar o organizație filantropică sau o școală filosofică, ci constituie un sistem de inițiere în religiile de mistere care ne aduce aminte religiile și cultele de misterii vechi naționale (grecești) ... În mod deja dovedit este vorba de o religie de mistere, într-un totul diferită ... și străină de religia creștină ...”, hotărâre care a fost ratificată și de Sfântul Sinod al Ierarhiei din anii 1968, 1972 și 1996.

Prin urmare, cu voi, ”iubitorilor de adevăr” și *oneștilor* membrii ai Consiliului Suprem de gradul 33 din Grecia, se întâmplă una din următoarele două situații: fie mințiți cu nerușinare, ascunși în spatele anonimului acelui *membriu marcant al clerului grec*, adus pentru inițiere, fie vă dovediți a fi în esență niște calomnatori publici ai Bisericii Sobornicești Ortodoxe din Grecia, al cărui membru marcant de care vorbiți voi este de fapt un mitropolit ?

Conform afirmației voastre, această inițiere în gradul 18, după ceremonialul principelui Rodostavros de Heredom și, așa cum este propagat de voi ”în versuri și în rime” este, în ordinea cronologică, inițierea celui de-al patrulea *arhieru* al acestei Loje care intră în francmasoneria cea demonică și groaznică sau ați primit în întunecata lojă masonică pe cineva care a fost invidios pe moștenirea lui Iuda Iscarioteanul, adică a trădătorului care l-a negat pe Dumnezeu cel revelat din veșnicie, căci ce altceva să fie, dacă acesta este o persoană care există, decât un trădător nerușinat și infam al adevărului Bisericii, care l-a înălțat la gradul suprem al arhieriei, acest om nenorocit și vrednic de milă care, în pofida credinței Bisericii pe care o mărturisește, este capabil de mișelia și meschinăria extremă de a rămâne, în timpul zilei, arhieru al lui Dumnezeu Cel Preaînalt, iar în întunericul nopții să fie cel care îi inițiază pe alții în masoneria cea diabolică și satanică.

Așadar, domnilor ai Consiliului Suprem, vă aflați într-un impas și sunteți chemați să răspundeți pentru a confirma pentru a nu știu câta oară cât sunteți de ”iubitori de adevăr” și ”cinstiți” și să ne dați explicații; puteți să ne spuneți de ce vă ascundeți în spatele unui organism așa zis filantropic și duhovnicesc, cel al *Uniunii Francmasonice* ? Ce organizație este ”*Uniunea Masonică*” și ce lucrare filantropică face ea, devreme ce ea nu reprezintă o anume persoană, ci este doar o mască în spatele căreia vă ascundeți voi, Consiliul Masonic Suprem de gradul 33 ?

Enciclopedia Masonică a lui N. H. Laskaris, care a fost tipărită cu aprobarea Marii Loje a Greciei și a Consiliului dvs, în articolul: ”Religie și Francmasonerie” scrie, printre altele:

”religia masonică nu face diferențieri. Acceptă în sânul ei primitor bărbați ai oricărei învățături și nu favorizează sau dezaprobă în mod absolut nici o dogmă religioasă. Masoneria nu este iudaism, așa cum au vrut să o prezinte unii, nici nu cuprinde în ea nimic care ar putea să ofenseze iudaismul. Nu este nici creștinism, dar în același timp nici nu învață ceva care ar fi putea să jignească pe un creștin. Religia masoneriei este religia generală a naturii și a revelației primordiale – a celei moștenite de noi de la clerul ei antic și patriarhal – întru care toți oamenii pot să fie de acord. Ea învață practicarea virtuții, dar nu oferă un mod de izbăvire din păcat. Ea recomandă adeptilor ei cărarea dreptății, dar nu susține că ea constituie ”adevărul și viața”. Masoneria constituie însă fără îndoială poarta prin care credincioșii intra în Templul Adevărului Dumnezeiesc !”

Acest text este fotografia – color – a dumnezeului masoneriei, M.A.U. (Marele Arhitect al Universului), cu toate numele lui: Lucifer, Diavolul, Satana, Beelzebul, Veliar, Bafomet, Demon ș.a., așa cum sunt ele menționate în Vechiul Testament.

Așa cum a declarat încă de la apariția ei, masoneria crede în existența unui principiu creator, numit "Marele Arhitect al Universului." Același lucru e definit și în articolul 1 al Constituției Marii Loje a Greciei din 20 decembrie 1949: "Masoneria liberă crede în existența lui Dumnezeu, numit *Marele Arhitect al Universului.*"

Așadar, cine este acest dumnezeu, există vreo urmă de seriozitate și de onestitate în afirmația masoneriei că "ea nu învață nimic care ar putea să jignească pe un creștin", devreme ce religia masonică în totalitatea ei constituie o denaturare și o negare a întregii învățături creștine ?

Cine e dumnezeul religiei masonice ne arată scriitorii masoni: Costis Melisaropoulos, mason de gradul 33, în cartea lui, "Șapte predici masonice la gradul 18", în capitolul "Sensul Marelui Arhitect al Universului", și în chip înspăimântător îl prezintă și Dimitrie Ștefan Anagnostopoulos, în cartea lui, "Masoneria albastră", în capitolul "Tradiția secretă hiramică", ambii fiind de acord cu tradiția masonică legată de acest subiect !

Cele 25 de ordine fundamentale sunt numite Landmarks, legi și principii ale religiei Satanei, Masoneria, care fiind de multă vreme expuse în "Buletinul masonic" (revistă oficială a Marii Loje a Greciei, broșura nr. 74-75 din iulie-octombrie 1967, p. 281-289), sunt suportul dogmatic al religiei masonice și de aceea

"nici o putere omenească nu poate să le ofenseze sau să le schimbe ... căci ele au existat din veșnicie, vor rămâne de-a pururi și vor continua să fie valabile atâta vreme cât va continua să existe și Masoneria Liberă !"

Destinul masoneriei, așadar, este strâns legat de aceste 25 de ordine, printre care este și cel cu numărul 3, care se referă la tradiția secretă a gradului al III-lea (Învățător), care stabilește ca dumnezeu al masoneriei pe Lucifer (Satana, Diavolul) ! Masoneria nu poate fi concepută fără aceste 25 de ordine !

Landmark numărul 3 este, din acest motiv, cheia pentru descoperirea deplină a tainei masoneriei; el stabilește următoarele:

"Tradiția gradului III. Nu există nici un tip de masonerie unde să nu se învețe elementele principale ale acestei tradiții. De altfel, oricare grad în masonerie care ar omite sau ar modifica această tradiție, ar înceta să se mai numească masonerie liberă !"

Deci, cultul lui Lucifer, ca dumnezeu al masoneriei, care e făcut cunoscut în tradiția secretă a gradului al III-lea (de Învățător), este confirmat de Landmark nr. 3, care este inviolabil !

Masoneria "l-a botezat" pe dumnezeu: l-a numit Mare Arhitect al universului (M.A.U.) ! Iar întrebarea este: omul are dreptul să îi dea alt nume lui Dumnezeu, devreme ce Dumnezeu Însuși Și-a descoperit adevăratul Lui nume ? Iisus Hristos a spus, rugându-se Tatălui Său: "*Am arătat numele Tău oamenilor pe care mi i-ai dat Mie din lume.*"

Numele acesta constituie dogma Sfintei Treimi: numele TATĂLUI și al FIULUI și al SFÂNTULUI DUH. Acesta e fundamentul învățaturii creștine ortodoxe, împotriva căreia se pun toți demonii, individual sau cu toții împreună, ei neagă dumnezeirea lui Iisus Hristos și desigur acest lucru îl face în primul rând masoneria, care îl consideră pe Iisus un maestru și nu *"Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat !"*

Deci, cu ce drept masoneria, care s-a înființat și acționează în lumea creștină, a ignorat adevăratul nume al lui Dumnezeu și a impus termenul incert de "M.A.U." ? Ce altă interpretare poate avea această îndrăzneală obraznică decât ura masoneriei împotriva lui Iisus Hristos și în general contra Sfintei Treimi, a cărei existență a vrut cu atâta persistență să o ignore ?

Însă nu a fost doar atât. Prin introducerea numelui fantezist al lui M.A.U., masonii Lojilor s-au încurcat în ițele filosofiei de doi bani ale teosofiei, ale ocultismului, ale spiritismului, ale magiei, pierzându-se cu totul în acestea !

Menționăm documentele de mai jos:

a) "Morală și dogmă" – Albert Pike (1809-1891), din Boston, Massachusetts, S.U.A., mason, a scris cartea "Morală și dogmă", care este considerată foarte înțeleaptă de către masonerie, dar în realitate ea este un text cu două fețe, înșelător, satanist, care neagă adevărul creștin, dar o face într-un mod criptat, din motive lesne de înțeles ! Această carte a fost tradusă în limba greacă de Ioanis A. Margaritis, mason de gradul 32 din Atena, a fost aprobată de Marea Lojă a Greciei, pentru catalogul său, la numărul 63/51. Din cauza importanței deosebite a lucrării lui pentru masonerie și a funcției lui (Comandor Suprem al masoneriei), Albert Pike, în timpul vieții a fost numit *"papa diavolului"* ! De asemenea, în lucrarea lui Bataille: "Diavolul în secolul al XIX-lea", Albert Pike, într-un tablou fantastic este prezentat astfel (ca papă al diavolului) ! (conf. Enciclopediei Masoneriei Libere, de N. H. Laskaris, p. 292). Ce spune această carte, aprobată de masonerie ? Menționăm un citat semnificativ în acest sens:

"Îi luăm în răs pe vrăjitori. Persiflarea este un lucru foarte facil, căci e greu să sesizăm ceva bine la ei. Dar ar fi fost oare posibil ca Dumnezeu să lase lumea în întuneric vreme de 40 de veacuri și să lumineze numai un colț mic a Palestinei și numai pe un popor incult și nerecunoscător ? De ce să îl defăimăm pe Dumnezeu și cele sfinte ale Lui ? De ce să credem că înainte au existat numai preoți vicleni ? Oare nu era posibil să fi existat oameni sinceri și cinstiți, printre preoții antici greci ai zeitelor Dimitra și Artemis, ai zeilor Dionisos și Apollo, Hermes și Mitra ?

Sau vreți să accept că toți aceștia s-au înșelat, vreme de secole întregi ? Înșelarea, însă, nu este ceva care nu poate fi descoperit, nici nu este nemuritoare. Conform cabaliștilor, adevăratul nume al satanei este Yahaveh, pronunțat invers, pentru că era considerat ca cel care l-a negat pe Dumnezeu și nu o zeităte rea. Pentru cultele de misterii, satana nu a avut niciodată existență ipostatică, ci a fost doar o putere creată pentru a face bine, dar care poate fi folosită și pentru rău. Satana este organul libertății sau al voinței libere. El reprezintă o putere naturală proeminentă, care în mitologie a fost reprezentată de zeul Pan cel cu coarne ! Și de acolo avem o zeităte cu cap de țap, soră a zeului șarpe preistoric și al luceafărului, al aducătorului luminii, pe care poezii l-au transformat în Luceafărul mitologic (Lucifer)!" "Masoneria, precum și religiile, cultele de misterii, hermetismul și alchimia ascund și nu își dezvăluie tainele ei, decât specialiștilor, înțelepților și aleșilor ei !"

Celebrul director, timp de mulți ani, al revistei teosofice «ΙΛΙΣΟΣ», domnul Kostis Melissaropoulos, teosof și mason de gradul 33, și-a publicat în anul 1974 cartea: ”Șapte predici masonice către masonii de gradul al 18-lea”, printre care se află și cea despre M.A.U., cu titlul: ”Sensul lui M.A.U.”, pe care, datorită importanței ei deosebite pentru relevarea conspirației masonice împotriva învățaturii ortodoxe creștine, o vom cita mai jos, pentru a înțelege unde se află rădăcina și sursa satanismului și a cultului satanist care se abate asupra lumii contemporane și a țării noastre (n.tr. – Grecia).

„Sensul lui M.A.U. (Marele Arhitect al Universului)

Care este sensul Marelui Arhitect al Universului ?

Masoneria arată tuturor gradelor ei componente și invocă, la începutul și la încheierea adunărilor ei, numele Marelui Arhitect al Universului. Dar masoneria nu oferă nici unui membru al vreunui grad al ei analiza semnificației acestui termen. Și foarte bine că face așa. Pentru că dacă se dădea o definiție Marelui Arhitect al Universului, această definiție nu ar fi fost una potrivită. Nedefinitul nu poate fi definit. Inexprimabilul nu poate fi exprimat. Nemăsuratul nu poate fi măsurat.

Însă mai există un motiv pentru care nu este posibil să fie dat de către masonerie sensul Marelui Arhitect al Universului. Expunerea oricărui sens s-ar fi adresat înțelegerii raționale a ascultătorilor. Însă masoneria – și în general Tainele (n.tr. – cultele de misterii) – nu se adresează rațiunii, ci inimii. Nu părții raționale, ci eului interior al omului. Prin urmare, nu face parte din firea masoneriei să creeze definiții, ci să le sugereze puterii de înțelegere a inițiaților ei, prin săvârșirea ritualurilor de inițiere, prin simboluri și prin alegorii.

Și eu sunt dator să urmez această metodă. Nu e vorba aici, deci, de a expune sensul Marelui Arhitect al Universului, ci să îndrept atenția asupra elementelor ceremonialului (n.tr. – de slăvire) a lui, elemente care se referă la sensul Marelui Arhitect al Universului. Iar cel care urechi de auzit, să audă.

Adevăratul sens al Marelui Arhitect al Universului este ca și vestitul ”*mister al masoneriei*”. Este posibil ca unii dintre masonii mai noi să nu își fi îndreptat atenția lor asupra acestui element. Însă, conform ritualurilor mai vechi, la inițierea în gradul de Învățător, se ”dezvăluia” taina masoneriei. Pasajul respectiv al ceremoniei de inițiere este următorul:

”Nici un grad masonic nu învață sau relevă Adevărul. Fiecare mason rupe singur perdeaua după care se ascunde adevărul. Secretul francmasoneriei este, ca și însăși firea ei, inviolabil (n.tr. – interzis a fi dezvăluit). Pentru că masonul, atât cât îl cunoaște, nu poate să îl explice de unul singur. L-a descoperit fiind ucenic în loja înțelepților masoni, observând (n.tr. – ceea ce se întâmplă), comparând, judecând. Și când va reuși să înțeleagă această taină, o va păstra desigur pentru sine și nu o va face cunoscută nici acelora dintre frați (masoni) față de care are cea mai mare încredere. Pentru că devreme ce acela nu a fost capabil să înțeleagă singur, nici nu va putea să se folosească de adevăr dacă îl află de la altcineva.”

Așa scria în ritualurile mai vechi ale gradului al III-lea. Și bine scria. Pentru că adevărul despre secrete nu se descoperă inițiaților (n.tr. – de către alții), ci se oferă doar căutării lor proprii. Și este misiunea inițiaților sânguincioși a descoperi adevărul, rupând perdeaua, după ce au ucenicit în loja masonilor înțelepți, observând, comparând, judecând.

De obicei fiecare – și înainte de a fi acceptat în masonerie, dar și după aceea – își formează niște păreri, niște convingeri în legătură cu sensul Marelui Arhitect al Universului. Este posibil ca ele să fie mai mărginite sau mai vaste. Se poate să provină din acceptarea netrecută prin filtrul gândirii proprii a unor păreri străine sau pot să fie rodul propriei cercetări sau prelucrări. Însă studiul nu trebuie să se oprească niciodată. Iar intrarea în ordinul mason constituie o nouă șansă, începutul unei cercetări, precum și creșterea iluminării la fiecare grad (n.tr. – primit ca mason).

La gradul al IV-lea, cel de Învățător Secret, auzim că *"zorii dimineții alungă întunericul și lumina zilei începe să se ivească."* Iar Învățătorul Secret jură astfel: *"Voi contribui, pe măsura puterilor mele, la eliminarea sofismelor care împiedică dezvoltarea liberă a gândirii."* Prin urmare, nu este posibil să existe între inițiații masoneriei filosofice vreo obiecție referitoare la continua cercetare a sensului Marelui Arhitect al Universului. Pentru că acest sens poate fi perfecționat și cercetat de la un punct definit până la infinit, de la concret până la inefabil, de la personal până la impersonal. De altfel, în gradul de Învățător Secret suntem învățați *"din nou veșnicia înaintării întru știință, lupta continuă a luminii contra întunericului, războiul neîntrerupt al adevărului contra rătăcirii."*

Prin urmare, să fim de acord că încontinuu trebuie să luptăm împotriva ignoranței, a întunericului, a înșelării, căutând progresul, lumina, adevărul și un sens mai deplin al Marelui Arhitect al Universului. Trebuie să purtăm fără încetare o astfel de luptă împotriva înclinațiilor negative ale eului nostru, dacă vrem cu adevărat să vedem lumina și adevărul.

Studiul, așadar, trebuie să fie continuu. Să cercetăm ritualurile noastre pentru a înțelege sensul Marelui Arhitect al Universului. Poate vom descoperi indicii importante pentru a rupe perdeaua și a trece dincolo de ea, către revelația oferită nouă, celor care o căutăm.

Masoneria simbolică păstrează înadins o exprimare neclară legată de sensul și firea Marelui Arhitect al Universului. Chiar de la început, de la gradul I, masoneria declară că lasă fiecăruia libertatea de credință și nu pune nici o limită în căutarea Adevărului. Recunoaște însă și declară existența lui Dumnezeu, pe care nu îl definește, ci îl numește "Mare Arhitect al Universului", rezumând îndatoririle față de acesta la "respect".

Dacă ne îndreptăm atenția noastră spre sensul cuvântului "Arhitect", probabil vom observa că arhitectii nu creează din nimic, ci folosesc materiale existente, aranjându-le după un plan pe care l-au întocmit.

O tentativă nereușită de definire a sensului Marelui Arhitect al Universului are loc la sfârșitul ritualului de inițiere (în masonerie), în timpul rostirii mulțumirilor, când Marele Arhitect al Universului e numit *"roditor și izvor veșnic de lumină"*.

La al doilea grad ceremonialul menționează: *"Steaua cea plină de lumină este chipul care ne readuce aminte de cauza tainică a atâtor lumi minunate."* Și se adaugă și faptul că *"steaua cea plină de lumină e simbolul rațiunii autonome, care este lipsită de prejudecăți și de superstiții."*

La gradul al III-lea, tipicul (ritualul) vorbește de existența a *"două mari principii, cu totul antagonice, care conduc lumea: binele și răul, lumina și întunericul."* Și spune că Solomon *"a construit un templu spre slava lui Iehova"* și că împărăteasa din Sabba a fost condusă *"în templul măreț al Părintelui Naturii"*. Deci, Marele Arhitect al Universului este numit într-un

mod foarte reușit *"Părinte al naturii"*. Nici o altă aluzie nu se mai face în Masoneria Simbolică referitoare la sensul și la natura Marelui Arhitect al Universului, întru slava căruia se fac toate lucrările noastre.

Cu toate acestea, înaintea ritualurilor oficiale, a existat și *"tradiția completă a gradului al III-lea"*, care menționează multe lucruri ciudate. Sunt dator să le reamintesc celor ce le cunosc și să le expun celor care poate le ignoră. Și voi încerca să fac și interpretarea lor.

Deci, tradiția completă a gradului al III-lea menționează că îngerul luminii Evlis, Duhul Focului, s-a îndrăgostit de Eva, care s-a supus iubirii lui și astfel s-a născut Cain, întru totul superior lui Abel. Că Dumnezeu Adonai, invidiindu-l pe Cain pentru duhul pe care i l-a transmis îngerul luminii Evlis, l-a izgonit pe Adam și pe Eva din rai. Că acest dumnezeu invidios a frământat materie pentru a-l crea pe Adam și i-a dat un suflet supus (slugarnic). Și i-a fost frică de sufletul liber și autonom al lui Cain.

Cain, alungat pe nedrept de Adonai, l-a omorât pe Abel, iar Adonai, dumnezeul care a vrut să înnece atâtea mii de oameni în apele potopului, a caracterizat uciderea lui Abel ca fiind un păcat de neiertat. Că nerăzbunătorul urmaș al lui Cain, pe nume Hiram, fiu al Duhului Focului, și-a pus tot talentul și energia lui pentru construirea templului pe care mândria lui Solomon l-a ridicat în cinstea necruțătorului dumnezeu Adonai, a cărui ură persecută de secole neamul lui Cain. Că după distrugerea mării de aramă, Hiram s-a dus la strămoșul lui Tuvalcain, în mijlocul focului, în centrul pământului, în sufletul lumii, în împărăția lui Evlis și a lui Cain, acolo unde încetează să mai existe tirania invidiosului Adonai și unde se hrănesc din roadele pomului cunoașterii. Hiram intră acolo în altarul focului și Tuvalcain îi explică neputințele și patimile josnice ale zeului Adonai, care își urăște creația și o condamnă să moară, după ce o va judeca pentru binefacerile pe care duhurile focului le-au dăruit ei. În fine, Tuvalcain profetește dominația urmașilor lui Hiram, care vor impune pe întreg pământul cultul Focului, punând capăt tiraniei lui Adonai.

Cei care aud pentru prima oară aceste lucruri, o să mă judece pentru că am folosit cuvântul *"straniu, ciudat"*. Care este interpretarea tuturor acestor lucruri, care ar impresiona pe orice habotnic religios bun, dacă le-ar fi auzit ? După umila mea părere, în primul rând este strădania ca francmasonii să scape de orice fanatism și habotnicie. Este, în primul rând, strădania ca ei să ajungă cu adevărat liberi în gândire și să fie independenți de orice părere pe care și-au format-o din greșeală, de orice prejudecată, de orice intoleranță religioasă. Să învețe să asculte calmi și cele cu totul opuse celor pe care le știau până acum.

În al doilea rând, este încercarea de a-și reexamina toate ideile pe care și le-au format din copilărie, în legătură cu puterea supremă care conduce lumea, idei pe care și le-au format prin citirea fără vreo explicație a unui text prin excelență simbolic și cifrat, așa cum este cartea Facerii.

În al treilea rând, este strădania de a dezarticula libertatea gândirii și a conștiinței, prin care este absolut necesar a se distinge orice francmason și desigur cel în gradul de Învățător. Este, de asemenea, sublinierea superiorității duhului față de materie, a răbdării în fața răzbunării, a mărinimiei sufletești în fața invidiei, a dreptății în fața nedreptății, a libertății în fața tiraniei, a libertății și a cercetării neinfluențate de nimeni în fața prejudecății și a superstiției. Acestea sunt interpretările pe care le dă umila mea înțelegere textelor masonice. Acestea în legătură cu locul pe care îl primește Masoneria Simbolică față de sensul Marelui Arhitect al Universului."

Și astfel se încheie capitolul lui K.M. Melissaropulos despre cine este M.A.U.

Referitor la rătăcirile și ereziile dumneavoastră de mai sus, care sunt de inspirație evident satanică, noi observăm următoarele:

1) Câtă putere de a convinge are masoneria și cât de serioși sunt așa-ziii oameni mari ai politicii, ai științelor și ai banilor ce devin și rămân membrii masoneriei se vede din faptul că ei cred, se roagă și așteaptă ajutor și sfințire de la un dumnezeu plăsmuit de om.

2) Este tristă părerea că masoneria dă membrilor ei chipuri, reprezentări și simboluri și îi lasă să le interpreteze și să le înțeleagă potrivit *"puterii de înțelegere rațională"* a fiecăruia ! Subiectul este absurd: dacă masoneria știe ce crede, de ce o păstrează secret, dacă ea însăși ignoră ceea ce crede, cum se așteaptă să o afle membrii ei ? Însă adevărul este altul: masoneria știe foarte bine cine este stăpânul pentru care lucrează, însă nu îndrăznește să o spună clar, pentru că se teme de reacții ! O spune, deci, membrilor ei, prin intermediul unor simboluri de așa natură încât aceștia să fie conduși obligatoriu pe cărarea fără de întoarcere spre satana.

Acesta este adevărul, marele secret al masoneriei! O capcană pur satanică: prinde în cursă fără să se expună! Responsabilitatea prinderii în cursă o pune pe seama victimei însăși, care crede, amăgindu-se pe sine, că singură a descoperit *adevărul*, devreme ce drumul masoneriei e construit spre a conduce într-acolo ! Aceasta înseamnă fraza din text: *"pentru că adevărul nu se descoperă inițiaților în Taine, ci se oferă căutării lor!"*

3) Citim în text: *"trebuie să fim de acord că încontinuu trebuie să luptăm împotriva ignoranței, a întunericii, a înșelării, căutând progresul, lumina, adevărul și prin urmare și un sens mai deplin al Marelui Arhitect al Universului."* Întrebăm masoneria: cum se pot potrivi acestea cu răspunsul dat de Hristos ucenicilor Lui: *"Eu sunt Calea și Adevărul și Viața, nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine"* (Ioan 14, 5-6). Poate un credincios creștin să se îndoiască de adevărul lui Iisus Hristos și să rămână totuși creștin ? Logica acestei text se potrivește tuturor religiilor care au dumnezei făuriți de om. Dar pentru un Dumnezeu adevărat, de mii de ori dovedit ca adevărat, cum este Dumnezeu-Sfânta Treime, în care crede creștinul ortodox, ce sens au cuvintele textului masonic de mai sus ? Îi vom pune la același nivel pe Iisus Hristos cu Allah, cu Budha, Zeus, Vișnu, M.A.U., fără că aceasta să însemne negare a Sfintei Treimi ? Poți să crezi în Hristos *"ca Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut nu făcut, deoființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut"* și în același timp să te îndoiești de toate acestea și de aceea să cauți să afli adevărul în poveștile băbești ale idolatriei, așa cum face masoneria ?

4) Pe care principiu al culturii, al democrației sau al științei poate să se sprijine și să stea *"folosirea intenționată a cuvintelor neclare"* pe care îl respectă Masoneria Simbolică în legătură cu sensul și cu natura Marelui Arhitect al Universului, o temă fundamentală pentru existența pământească și veșnică a omului ? De ce *"folosirea deliberată de cuvinte neclare"* pentru un subiect care are nevoie pe cât posibil de mai multă lumină și claritate? Cum vom spune noi creștinii că nu știm aceasta (n.tr. – Adevărul), când: *"Cuvântul trup s-a făcut și S-a sălășluit între noi și am văzut slava Lui, slavă ca a Unuia-Născut din tatăl, plin de har și de adevăr"* (Ioan 1, 14) ?

5) Trebuie să fim atenți la cele pe care le cuprinde *"tradiția completă a gradului al III-lea (Învățător)"* al masoneriei, care sunt într-adevăr *"multe și ciudate"*, așa cum mărturisește și

autorul, însă noi am spune că ele sunt multe și înfricoșătoare ! Sunt o răsturnare și o deformare completă a Sfintei Scripturi ! Sunt o învățătură evident satanică ! Și acestea (se întâmplă) într-o țară creștină (n.tr. – Grecia), în fața unor presupuși creștini, care au devenit masoni pentru a găsi adevărul pe drumul satanei și a scăpa de tirania ”*invidiosului Adonai*” !

6) Pentru o mai bună înțelegere a acestui text înfricoșător, să vedem care este adevăratul sens al unora dintre cuvintele lui:

a) *Îngerul luminii Evlis*: Evlis este numele arabic al conducătorilor îngerilor căzuți, al celui căzut din cer pentru că a refuzat să asculte de Cel Preainalt și să se închine lui Adam, afirmând pe de o parte că acesta este creat din foc ceresc, în vreme ce Adam a fost creat din materie. Evlis este tot una cu Lucifer și cu Azazel al evreilor. Conform tradiției ocultiste, pe când protopărinții, Adam și Eva, se aflau încă în grădina raiului, Evlis, îngerul luminii, nu a rezistat să vadă frumusețea primei femei fără a i se aprinde sentimentul de dragoste față de ea. Nici Eva nu a putut să reziste la dragostea unui înger. Cain a fost rodul acestei iubiri, iar urmașii lui sunt fiii luminii, în vreme ce urmașii lui Adam sunt fii ai materiei ! (Enciclopedia Francmasoneriei, Editura lui N.H. Laskaris, Omiros, Atena, 1951, p. 329).

b) Marea de aramă: o scâldătoare mare rotundă, aflată în Templul lui Solomon, făcută de Hiram. Ea avea înălțimea de cinci coți, perimetrul de 30 de coți, iar ca (puncte de) sprijin avea 12 boi de aramă, câte trei boi în cele patru puncte cardinale.

c) Adonai: nume evreiesc al lui Dumnezeu, pe care iudeii îl foloseau din respect, ca să nu folosească cuvântul ”Iehova.”

d) Tubalcain: meșter în prelucrarea metalelor, ca și Hefaiostos în mitologia greacă. Aici e considerat colaborator al lui Evlis (Lucifer).

e) Hiram: este persoana cea mai legată de masonerie. A fost responsabilul general al construirii templului lui Solomon. În final a ajuns o legendă, reprezentant al zeului popular sirian împotriva căruia au luptat fără încetare adepții lui Iehova ... (Enciclopedia, idem, p. 779)! Ceremonialul celui de-al III-lea grad îi numește pe masonii *fii ai lui Hiram*. Și are o mare însemnătate ”profetia” întunecatului Tubalcain că ”*urmașii lui Hiram*”, adică masonii, vor domni și vor impune pe întreg pământul cultul lui Lucifer, ”*punând capăt tiraniei lui Adonai !*” Deci, Dumnezeul Evangheliei, așa cum scrie Sfântul Ioan, ”*este iubire și cel care rămâne în iubire, rămâne în Dumnezeu și Dumnezeu în el*” (I Ioan 4, 16), masonul, însă, inițiat în gradul al III-lea (de Învățător), învață că acest Dumnezeu este invidios, tiran, gelos, sadic și distrugător ! Aceasta e o denaturare totală a Sfintei Scripturi, clar născocită de satana, pentru a imputa Dumnezeului dragostei toate nenorocirile pe care răutatea diavolului și superficialitatea omului le-au abătut asupra umanității.

7) Ușurința cu care autorul mason al textului de mai sus îl numește pe creștin ”habotnic” e un exemplu clar de fanatism și satanism, iar dacă ar citi cele de mai sus, creștinul s-ar revolta ! Ați înțeles ? Să fii creștin, să citești că Eva a comis adulter, că Cain a fost ”*întru totul superior lui Abel*”, că Lucifer și păcatul adulterului au dat un tip de om mai bun decât cel pe care l-a creat Dumnezeu, că Dumnezeu a fost invidios pe succesul satanei etc. și cum să nu te revolți ! Că urmașul lui Cain cel născut din satana, Hiram, a fost ”*nerăz bunător pentru că a acceptat să ajute la construirea templului*”, ”*în cinstea necruțătorului dumnezeu Adonai, a cărui ură persecută de secole neamul lui Cain*” ! Că cei de partea satanei sunt superiori morali celor aflați de partea lui Dumnezeu ! Să vezi șuvoiul de susținere și de sprijin masonic

față de demoni, pe care îi prezintă ca victime ale lui Dumnezeu, Căruia ei îi impută toate: Dumnezeu e rău, invidios, nedrept ! Satana și demonii sunt superiori, nerăzbunători, democrați, eliberatori, iar pe ei îi persecută răutatea lui Dumnezeu ! Să vezi toată această denaturare într-adevăr demonică a adevărului și să nu vorbești?! Să vezi Sodoma și Gomora și să fii calm, ca și cum nu s-ar întâmpla nimic ! Și ne vine în minte realitatea zilnică: fiecare creștin devotat este numit fanatic, incult și tipicar, iar criminalii abominabili și marii șarlatani aproape că sunt priviți ca niște eroi ! Iar răul, în loc să se oprească, se mărește ! Cine este de vină pentru asta ? Nu este de vină omul ? Nu, răspunde diavolul ! Vinovat e Dumnezeu ! Iar masoneria și mulți alții îl cred, căci tuturor el le vorbește pe aceeași limbă !

8) Scopul antihristului, conform textului masonic de mai sus, este să fie zdruncinată credința creștinilor în Dumnezeu-Sfânta Treime și să îi facă să-și ”revizuiască toate ideile pe care și le-au format din copilărie în legătură cu forța supremă care conduce lumea” ! Adică să înceteze să mai creadă în Dumnezeul Evangheliei și să creadă în dumnezeul masoneriei: Lucifer, diavolul și satana ! Și apoi ne mirăm de ce s-a extins în lume și în țara noastră (n.tr. – adică în Grecia) cultul satanic și toată subcultura religioasă a idolatriei, a teosofiei, a magiei, a ocultismului, a spiritismului, a astrologiei, a Noii Ere etc!

Cartea autorului american Ed. Decker, *Problema francmasoneriei* («The question of Freemasonry»), care analizează ceremoniile masoneriei, așa cum sunt expuse în cartea menționată mai sus a lui A. Pike (*Morală și dogmă*), este revelatoare cu privire la caracterul duhovnicesc întunecat al masoneriei, ea conținând pe scurt următoarele:

1. Masoneria e locul de protejare și de păstrare, din epoca lui Enoh, a tuturor marilor adevăruri filosofice și religioase, necunoscute publicului larg, care sunt transmise din generație în generație, ascunse în simboluri, embleme și alegorii !
2. Orice templu masonic e un templu al religiei, iar învățăturile lui sunt indicații religioase.
3. Masoneria e religia universală, veșnică și imuabilă (neschimbabilă), așa cum a pus-o Dumnezeu în inima umanității !
4. Primul legislator mason, a cărui inițiere este cinstită de noi, a fost Budha, care cu 1.000 de ani înainte de Hristos, a reajustat religia lui Manous.
5. Masoneria nutrește respect față de toți mari reformatori, precum au fost Moise, Confucius, Zoroastru, Iisus din Nazaret, iconoclastul arab (Mahomed) și îl lasă pe fiecare ”frate” să creadă în oricare dintre aceste personalități dumnezeiești voiește !
6. Masoneria reunește în rugăciune toate dogmele creștine, pe evrei, pe musulmani, pe brahmani, pe credincioșii lui Confucius și ai lui Zoroastru, sub numele lui Vaalim ! (cuvântul *Vaalim* (*Baalim*) este pluralul lui Baal, care înseamnă Dumnezeu fals, idol; Vaaleim = dumnezei falși, idoli ! Masonul de gradul 33, A. Pike, în această categorie îl pune și pe Dumnezeu creștinilor ! n.aut. – paranteza ne aparține).
7. Învățătorii, chiar și cei ai creștinătății, sunt cei mai neștiutori oameni ai adevăratului sens al celor pe care ei le predau altora. Nu există o altă carte prin care să știm atât de puține cum este Biblia.

8. Toate religiile dogmatice adevărate provin din Kabala și se întorc la ea. Toate organizațiile masonice își au existența din aceste mistere și din simbolurile lor. Kabala demonstrează acordul dintre Cauzalitatea Universală și Cuvântul divin. Biblia, prin categoriile pe care le conține, exprimă acestea într-un mod defectuos: credința religioasă a evreilor, învățăturile lui Moise și ale profeților sunt identice în esență cu cele ale vechilor egipteni, de asemenea ele au sensuri exterioare și vălurile lor. Cărțile evreiești au fost scrise numai pentru a readuce în minte tradițiile și au fost scrise cu simboluri de neînțeles pentru cel neinițiat ... Astfel s-a născut o a doua Biblie, necunoscută sau mai degrabă neînțeleasă de creștini, o colecție enormă de vorbe fără legătură logică. Oricine rămâne uimit intrând în altarul Kabalei, căci vede o învățătură atât de logică, de simplă și în același timp absolută (comentariul lui E. Decker despre acestea: Kabala este o carte de misticism evreiesc antic și de magie !)

9. Orice bine din natură vină de la Osiris: ordinea, armonia, temperaturile favorabile, vremurile bune.

10. Masoneria, ca și toate religiile, toate Misteriile, Alchimia și Hermetismul, își ascunde secretele sale față de toți, în afară de adepții ei.

11 Venerabilul e capul și conducătorul Lojei. E izvorul luminii, al cunoașterii și al călăuzirii masoneriei. Prima datorie a masonului este să asculte fără comentarii de Conducătorul lui.

12. Pentru ca demonii să împiedice lumina să se răspândească dintr-odată, ei i-au interzis lui Adam să mănânce din fructul cunoașterii Binelui și a Răului, prin care ar fi cunoscut puterea luminii și puterea întunericului! El (Adam) a ascultat de Adonai. Atunci un înger al luminii l-a îndemnat la neascultare și i-a dat și mijloacele de a birui ! Însă demonii au creat-o pe Eva, care l-a ispitit spre o faptă de erotism, care i-a diminuat puterea și l-au legat din nou de lanțurile materiei ! Acest lucru se repetă în cazul fiecărui om viu. Acest înger al luminii a luat trup uman și a fost numit Mesia Hristos, pentru a putea să se potrivească cu limba evreilor. Lumina și-a reușit lucrarea ei, scoțându-i pe evrei din adorarea principiului satanic și pe păgâni din adorarea demonilor. Însă conducătorul puterilor întunecate l-a lăsat (pe Mesia) să fie răstignit de evrei, chiar dacă a suferit numai superficial (comentariul lui E. Decker: toate acestea sunt cu totul opuse Bibliei: ele așează puterea mântuirii și locul lui Iisus Hristos la picioarele lui Lucifer și îl numește demon pe Dumnezeu Cel Sfânt ! Neagă toată importanța jertfei lui Iisus Hristos pe cruce și, din contră, îl pune acolo pe satana!).

13. *”Când masonul va înțelege că secretul succesului este folosirea corectă a energiei vitale, atunci va înțelege secretul artei lui: marile puteri ale satanei sunt în mâinile lui și înainte de a merge înainte, trebuie să demonstreze că știe să folosească bine această energie” (Chei secrete ale francmasoneriei – Locked Keys of Freemasonry, Manly P. Hall, p. 48)!*

14. *”Da, Lucifer este dumnezeu ! Ceea ce trebuie să spunem mulțimii este: noi adorăm un dumnezeu, dar este un dumnezeu care se adoră fără vreo prejudecată. ”Ție, Mare Inspector (?), Suprem General (așa este numit masonul de gradul 33) îți spunem ceea ce tu trebuie să spui mereu frăției de gradul 32, 31 și 30: religia masonică trebuie să respecte și să mențină, prin intermediul vostru al celor de grad inferior, puritatea învățaturii luciferice: dacă Lucifer nu era dumnezeu, atunci Adonai (Dumnezeul creștinilor), ale cărui fapte îi dovedesc severitatea, disprețul și ura față de om, brutalitatea și repulsia față de știință, ar fi putut să se întoarcă împotriva lui și să-l defăimeze, atât pe el cât și pe preoții lui ? Da, Lucifer este dumnezeu și din păcate Adonai este de asemenea dumnezeu. ” Legea veșnică spune că nu există lumină fără umbră, frumusețe fără urățenie, negru fără alb, pentru că absolutul poate să*

existe numai ca Dumnezeu cu două fețe: întunericul este necesar pentru lumină, pentru a servi ca opusul ei. Astfel toate cele despre satanism sunt greșite. Religia cea adevărată și plină de filosofie e cea în satana, egalul lui Adonai ! Însă satana (Lucifer), dumnezeul luminii și dumnezeul binelui, se luptă de dragul umanității, împotriva lui Adonai, dumnezeul răului și al întunericului ! (Indicații pentru al 23-lea Consiliu Suprem Mondial, Albert Pike, Guvernator Suprem, Episcop Suprem al Masoneriei Internaționale, 14 iulie 1889)!

15. Masoneria se ocupă cu regăsirea numelui lui Dumnezeu, ea presupune că acesta s-a pierdut în timpul construirii Templului lui Solomon, prin uciderea arhitectului Hiram Ampif, căutare care se continuă până la gradul de "Arc (Arcada) împărătesc". Aici acest nume pierdut este regăsit: *Jaobulon*. În vreme ce *Jao* e redarea numelui dumnezeului evreiesc *Iehova*, *Bud* e numele zeului babilonian Baal (Vaal), iar *On* reprezintă numele zeului egiptean *Osiris* ! Tipicul ceremoniei are tipărit pe el literele J.B.O., care înseamnă: noi trei suntem de acord să păstrăm cuvântul sfânt. Astfel nici un mason din Arcul (Apsida) împărătesc nu poate să pronunțe de unul singur acest nume sfânt întreg: îl pronunță toți trei împreună, spunând fiecare succesiv câte una dintre cele trei silabe. La sfârșitul Ceremoniei de inițiere în gradul de Arc (Apsidă) împărătesc, candidatul este întrebat: *Frate candidat, ce ești ?* Iar acesta răspunde: *Sunt cel ce sunt !* Puteți să vă închipuiți așa ceva ? Când Moise a cerut lui Dumnezeu să-i spună numele Lui, Dumnezeu a spus: *Eu sunt Cel ce sunt !* Spuneți-mi, cum poate un creștin care este mason al Arcului împărătesc să fie numit cu numele lui Dumnezeu lui Israel ? Dumnezeu credinței creștine a spus: *"Nu vă ascundeți și nici n-o luați razna ! Oare nu de la început ați auzit și nu de atunci v-am spus Eu vouă ? Voi sunteți martori dacă în afară de Mine mai este un Dumnezeu !"* (adică: nu vă amăgiți, iudeilor: de la început nu ați auzit oare profețiile pe care vi le-am spus și care toate s-au împlinit ? Deci, voi sunteți martori că (pe baza acestor profeții) nu există alt Dumnezeu în afară de Mine) (Isaia 44, 8-9).

16. Însă masonii nu au profanat doar Sfânta Treime, ci ei pângăresc și preoția veșnică a lui Iisus Hristos. La gradul al 19-lea, cel de "Mare Pontif", Venerabilul, după ce îl unge pe candidat cu ulei, îi spune: *"Să fii, deci, pentru totdeauna episcop după rânduiala lui Melchisedec !"* Și după ce i se spune parola (Emanuil) și cuvântul sfânt (Aliluia), îl îmbracă într-o robă de pânză albă de in și îi pun o coroană roșie cu 12 stele, care reprezintă cele 12 porți ale Noului Oraș, cele 12 semne ale ciclului zodiacal, cele 12 fructe ale copacului vieții, cele 12 seminții ale lui Israil și cei 12 Apostoli (Ritul masonic scoțian ilustrat, Ceremonialul complet, vol. 2, p. 26-27, E. Cook Publications, 1974). Este clar că această ceremonie este hirotonia luciferică masonică, imitare a preoției lui Iisus Hristos, devreme ce se cunoaște din Sfânta Scriptură că preoția a fost dată exclusiv lui Iisus Hristos. Deci, ceremonia prezentată mai sus ia preoția aceasta de la Iisus Hristos și o dă unui om păcătos, care poartă o stemă care printre altele reprezintă și cele 12 semne ale ciclului zodiacal, în vreme ce Cuvântul lui Dumnezeu condamnă apelul credinciosului la zodii pentru a cunoaște viitorul (prezicere, astrologie) (vezi Deut. 18, 10 – 12)! Puterea preoției lui Hristos este dată satanei, dumnezeului masoneriei !

17. La gradul al 17-lea: "Cavaler al Răsăritului și Apusului", după ce s-a încheiat inițierea și după ce i s-a dat candidatului cuvântul cheie *Muluvaz* (care se citește invers) = *Zavulum* și cuvântul sfânt *Noddava* (se citește invers) = *Avaddon*, candidatul este condus în loja aflată mai sus, de-a dreapta Inspectorului Suprem. Scena reprezintă sfârșitul lumii, când toți bunii masoni își primesc răsplata lor, fiind conduși să șadă pe un tron de-a dreapta Atotinspectorului, fiind purificați după ce și-au spălat hainele în propriul lor sânge. În convorbirea care urmează între Atotinspectorul și Preotul paznic, cartea cu cele 7 peceti pe care nimeni nu poate să o deschidă (Apoc. 5, 4-5), a fost denaturată și înfățișează "o lojă pe

care numai Atotinspectorul are dreptul de a o convoca și a o deschide.” A patra pecete este reprezentată de un craniu și suntem informați că aceasta este icoana unui frate care a fost exclus din Lojă! A cincea pecete este reprezentată de o pânză îmbibată în sânge. Atotinspectorul interpretează aceasta ca simbol al datoriei să ne vărsăm sângele pentru binele masoneriei (Ritul Scoțian, vezi mai sus, 18)! Ce denaturare înfricoșătoare a Cuvântului Sfânt al lui Dumnezeu ! Mai întâi, numai Iisus Hristos poate să deschidă cartea cu cele 7 peceti. Aici noi vedem că această putere o primește masonul! Acesta este într-adevăr duhul antihristului ! Dar și un alt element al cultului satanic al masoneriei se descoperă în persoana îngerului abisului, Abaddon: *”Și ca împărat al lor îl au pe îngerul adâncului, al cărui nume în evreiește este Abaddon, iar în elinește are numele Apollion.”* (Apoc. 9, 11)!

Ca urmare a celor de mai sus, domnilor ai Consiliului Suprem, vă dovediți a fi adoratori ai satanei și luciferici și dacă nu vă pocăiți, sunteți pasibili de anatemele Sfintei Biserici Ortodoxe Universale, excomunicați de Dumnezeu cel viu, inculpați și vinovați de focul gheenei. Prin urmare, declarația voastră sărbătorească, devreme ce este clar că nu cred că veți răspunde scrisorii mele, mă obligă:

1. Să vă dau în judecată la instanțele penale ale țării noastre (Grecia) pentru calomniere denigratoare a Bisericii Ortodoxe Universale a lui Hristos.
2. Să depun spre analiză la următorul Sinod al Ierarhiei Bisericii Greciei hotărârea de condamnare a înfricoșătoarei masonerii, ca fiind o adorare ocultă păgână a vrăjmașului credinței noastre preacurate a Bisericii Ortodoxe Universale.

† Mitropolitul Serafim al Pireului